

Sygn. akt VI K 14/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Arkadiusz Rodziewicz

Protokolant Bogumiła Matras

po rozpoznaniu dnia 6 marca 2014 roku sprawy karnej

D. S. (1) urodzonego (...) w Ś., syna J. i K. z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 grudnia 2013 r. w Ś. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – 2,26 promila (I badanie) i 2,27 promila (II badanie) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym skuterem m-ki M. o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie VI K 39/13 i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego ww. wyrokiem na okres 3 (trzech) lat,

tj. o czyn z art. 178 a §4 kk

I. oskarżonego **D. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując, że oskarżony miał w chwili czynu 2,26 promila alkoholu we krwi, tj. występku z art. 178 a§4 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech),

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe wraz z opłatą w łącznej kwocie 210 złotych.

Sygn. akt VI K 14 / 14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15 grudnia 2013r. oskarżony D. S. (1) pił alkohol w miejscowości N.. Kiedy go zabrakło postanowił dokupić alkoholu i w tym celu pożyczonym od Ł. K. skuterem marki M. o nr rej. (...) pojechał do Ś.. W sklepie przy ul. (...) zakupił alkohol a następnie udał się w drogę powrotną. Na ul (...) został zatrzymany przez funkcjonariuszy KPP w Ś. M. K. i G. M.. W trakcie kontroli w/w został poddany badaniu na zawartość alkoholu w organizmie. W wyniku badania przeprowadzonego przy użyciu Alcomatu o godzinie 20:43 i 20:44 stwierdzono w organizmie D. S. (1) odpowiednio 2,26 i 2,26 ‰ alkoholu we krwi.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego: k. 30v,7
- protokół użycia alcomatu: k. 2

- notatka: k. 1

D. S. (1) jest żonatym ojcem jednego dziecka, które pozostają na jego utrzymaniu. Pracuje w Austrii uzyskując dochód w wysokości 1200 euro miesięcznie. Oskarżony był dotychczas dwukrotnie karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 4 października 2011r. za czyn z art. 178a§1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat dwóch;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 marca 2013r. za czyn z art. 178a§4 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat dwóch. Tym samym wyrokiem orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat. Wyrok uprawomocnił się 20 marca 2013r.

Dowód:

- dane osobowe: k. 7. 30v
- dane o karalności : k. 13
- odpis wyroku k. 16

Oskarżony stojąc pod zarzutem popełnienia występku z art. 178a§4 kk przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności dotyczące zdarzenia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd zważył ponadto co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, a w szczególności na wyjaśnieniach przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w pełnej zgodności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci notatki urzędowej i protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w organizmie, a zatem Sąd uznał je za wiarygodne.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów, uznać zatem należy, iż oskarżony kierując motorowerem marki M. będąc w stanie nietrzeźwości w dniu 15 grudnia 2013 roku po drodze publicznej, swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art.178a § 4 kk. Oskarżony w chwili zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji prowadził bowiem pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 2,26 ‰ alkoholu we krwi.

Zgodnie z przepisem art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość. W przypadku D. S. (1) zawartość alkoholu we krwi ponad czterokrotnie przekroczyła powołany wcześniej poziom.

Ulica (...) w Ś. niewątpliwie spełnia kryteria stanowiące drogę w rozumieniu art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 z późniejszymi zmianami). Wspomniany pojazd, który bezsprzecznie należy do kategorii pojazdów mechanicznych, oskarżony prowadził zatem w ruchu lądowym.

W ocenie Sądu niewątpliwa jest też umyślność występkę popełnionego przez oskarżonego D. S. (1). Ten przyznaje bowiem, że wiedział, iż jest pod wpływem alkoholu.

W tym stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem w pełni zrealizował wszystkie znamiona występkę z art. 178a§4 kk.

Kwalifikacja prawna czynu oskarżonego nie budzi wątpliwości, gdyż był on wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości a nadto w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo dopuścił się czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Uznając zatem D. S. (2) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu na podstawie przepisu art. 178a § 4 kk karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczonej kara w powyższym wymiarze będzie wystarczająca do spełnienia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa, a ponadto uwzględnia ona znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i jest adekwatna do stopnia zawinienia .

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 58 § 1 kk, stąd też jako okoliczność obciążającą przyjął wcześniejszą karalność oskarżonego w tym za czyn z art. 178a§4 kk oraz znaczny stopień nietrzeźwości. Jako okoliczność łagodzącą przyjął wyrażoną w przyznaniu się do winy skruchę i okoliczność ,że oskarżony poruszał się motorowerem, czyli pojazdem wprowadzie mechanicznym, ale takim który ze względu na masę jak i możliwą do osiągnięcia prędkość, w zakresie energii kinetycznej jest bardziej zbliżony do roweru niż do motocykla czy też samochodu osobowego. Tym samym prowadzenia takiego pojazdu mechanicznego z założenia powoduje znacznie mniejsze zagrożenie dla innych użytkowników drogi a odpowiedzialność karna powinna oscylować w dolnych granicach zagrożenia zwłaszcza że prowadzenie pojazdu zbliżonego rodzajowo tj. roweru nie jest obecnie przestępstwem tylko wykroczeniem z art. 87§1a kw.

Nawiązując do społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony Sąd wziął pod uwagę powyższe okoliczności i doszedł do wniosku, że szkodliwość społeczna jego czynu niewątpliwie wystąpiła w stopniu większym niż znikomy.

Wymierzając zatem karę Sąd miał na względzie także zapobiegawcze i wychowawcze cele, które ma ona osiągnąć wobec. W tym zakresie sens zapobiegawczego oddziaływania kary sprowadza się do odstraszenia oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Natomiast wychowawcze cele kary realizowane są przez kształtowanie postawy sprawcy, do której istoty należy krytyczny stosunek do własnego czynu oraz do przestępstwa w ogóle.

Jednocześnie za takim wymiarem kary przemawiała potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Chodzi o to, aby wymierzona kara za przedmiotowe przestępstwo oddziaływała nie tylko na samego oskarżonego, ale także na innych potencjalnych sprawców przestępstw, których wymierzanie kar powinno z jednej strony odstraszać, z drugiej zaś - kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia.

Nie znaleziono powodów do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności albowiem nie istnieje w przekonaniu Sądu I instancji pozytywna prognoza na przyszłość względem tego oskarżonego. Dotychczasowa postawa i sposób życia oskarżonego, zwłaszcza wcześniejsza dwukrotna karalności za czyny podobne, uzasadniają przypuszczenie, że cele kary zostaną osiągnięte wyłącznie przy wymierzeniu kary bezwzględnej pozbawienia wolności.

Tak orzeczonej kara w przekonaniu Sądu I instancji okaże się sprawiedliwą odpłatą i jest jedyną możliwą reakcją wymiaru sprawiedliwości wobec nieskuteczności wcześniej orzekanych kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, zwłaszcza że od ostatniego wyroku skazującego do chwili czynu minęło zaledwie 9 miesięcy.

Orzeczenie środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - w wypadku oskarżonego ma charakter obligatoryjny (art. 42 § 2 kk). Biorąc wszystkie w/w okoliczności, Sąd uznał, że orzeczenie wspomnianego

zakazu w wymiarze czterech lat będzie wystarczające oraz zapewni realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie 627 kpk.